Padomju tautas varoņdarbs ir nemirstīgs

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

LEŅINA KAROGS

PIEKTDIEN, 1986. GADA 9. MAIJĀ
Nr. 55 (5439)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

MŪSU LIELĀ UZVARA

Šogad Uzvaras svētkiem ir īpaša nokrāsa. Padomju tauta, Bruņoto Spēku karavīri 41. gadadienu kopš sagrauts fašisms Lielajā Tēvijas karā sagaidīja augsta politiskā un darba pacēluma apstākļos, ko radīja PSKP XXVII kongresa lēmumi. PSKP CK politiskajā referātā, ar kuru kongresā uzstājās PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs, Komunistiskās partijas Programmas jaunajā redakcijā, PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības Pamatvirzienos 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam noteikti plaši jauncelsmes apvāršņi, perspektīvas zinātniski tehniskā progresa paātrināšanai, konkrēti padomju cilvēku labklājības paaugstināšanas pasākumi. Mūsu tauta ar lielu entuziasmu iekļāvusies cīņā par partijas izvirzīto plānu īstenošanu, it visur izvērsta sociālistiskā sacensība par augstu rezultātu sasniegšanu darbā, par divpadsmitās piecgades pirmā gada plānu izpildīšanu un pārsniegšanu, teicamas kvalitātes produkcijas izlaidi.

1945. gada maija dienas, kad tika izcīnīta Lielā Uzvara, aizvien tālāk paliek pagātnē. Taču ar katru gadu arvien vairāk kļūst apjausams padomju tautas veiktā varoņdarba diženums vissmagākajā karā, ko zina vēsture. «Jaunajai iekārtai bargs pārbaudījums bija Lielais Tēvijas karš», teikts PSKP Programmas jaunajā redakcijā. «Saliedējušies ap partiju, parādot nepieredzētu varonību, padomju tauta un tās Bruņotie Spēki sagrāva pasaules imperiālistiskās reakcijas triecienpulku. Padomju Savienība ar savu uzvaru deva izšķirēju ieguldījumu Eiropas tautu atbrīvošanā no nacistiskās verdzības, pasaules civilizācijas glābšanā no hitlerisma tumsības. Vācu fašisma un japāņu militārisma sagrāve pavēra jaunas iespējas tautu cīņai par mieru, demokrātiju, nacionālo atbrīvošanos un sociālismu. Padomju tautas uzvara augstu pacēla Padomju valsts starptautisko autoritāti».

Četri kara gadi mūsu tautai bija smagu pārbaudījumu laiks. Masu varonība frontē, pašaizliedzīgs darbs aizmugurē, lūk, faktori, kas pēc 1 418 smagām dienām un naktīm atnesa svinīgā salūta zalves, kuras pavēstīja par Uzvaru. Fašistiskā Vācija 1941. gada 22. jūnijā mūsu valstij uzbruka nodevīgi, bez kara pieteikšanas. Milzīgā teritorijā no Barenca līdz Melnajai jūrai fašisti deva negaidītu triecienu ar milzu spēku. Pie mūsu valsts rietumu robežām kara sākumā bija koncentrētas 190 divīzijas. Šajā grupējumā ietilpa vairāk nekā 5.5 miljoni kareivju un virsnieku, vairāk nekā 47 tūkstoši lielgabalu un mīnmetēju, vairāk nekā 4 tūkstoši tanku un gandrīz 5 tūkstoši kaujas lidmašīnu. Turklāt fašistiskā Vācija un tās satelīti pret mums vērsa arī apmēram 200 karakuģu triecienspēku.

Pēc Komunistiskās partijas aicinājuma aizstāvēt Dzimteni cēlās visa tauta. Sarkanā Armija, atvairot ienaidnieka pārspēku, varonīgi cīnījās frontē, fašistu okupētajos apgabalos izvērsās partizānu kustība, ļoti smagos apstākļos kara vajadzībām tika pārkārtota aizmugure. «Visu frontei, visu uzvarai!» — tāds bija to dienu vadmotīvs.

Jau 1941. gads parādīja, ka fašistu plāni paverdzināt mūsu tautu lemti neveiksmei. Hitleriskās Vācijas pārspēkam padomju cilvēki lika pretī vēl neredzētu varonību un pašaizliedzību. Pasaule atceras Maskavas, Ļeningradas, Staļingradas, Kijevas, Minskas, Odesas, Sevastopoles, Novorosijskas, Kerčas, Tulas, Smoļenskas un Murmanskas aizstāvju nelokāmību un vīrišķību. Pirmā lielā uzvara kauja par Maskavu sagrāva fašistu zibenskara plānus, ievērojami cēla Padomju Savienības militāri politisko un starptautisko autoritāti. Tas bija sākums lūzumam kara gaitā, šī uzvara iedvesmoja padomju cilvēkus uz jauniem varoņdarbiem, vēl vairāk nostiprināja pārliecību, ka ienaidnieks tiks sagrauts.

Taču fašistiskā Vācija nebūt nedomāja izlaist no savām rokām stratēģisko iniciatīvu un neatteicās no plāniem iekarot mūsu zemi. Savus mērķus tā centās realizēt 1942. gada vasaras uzbrukuma laikā. Izmantojot to, ka Anglija un ASV vilcinājās ar otrās frontes atklāšanu, hitleriskā Vācija no Rietumiem uz padomju — vācu fronti nosūtīja jaunus spēkus un, sākot uzbrukumu, cerēja ienemt Kaukāza un Lejasvolgas rajonus, sagrābt bagātās naftas ieguves vietas, sasniegt dienvidu robežu un piespiest iestāties karā pret PSRS arī Turciju. Bet pēc tam pārgrupēt spēkus un dot triecienu Maskavas virzienā.

Šajos saspringtajos apstākļos partijas aicinājums «Ne soli atpakaļ!» kļuva par likumu katram padomju karavīram. Sākās vēsturiskā Staļingradas kauja. 6,5 mēnešus milzīgā teritorijā ilga asiņainas cīņas, kurās no abām pusēm piedalījās vairāk nekā divi miljoni cilvēku. Staļingradas varonīgā aizstāvēšana un padomju karavīru nepieredzētā varonība lika sagrūt fašistu plāniem. Izmantojot labvēlīgos apstākļus, kas radās Sarkanās Armijas pašaizliedzīgās cīņas rezultātā, 1942. gada 19. novembrī mūsu Bruņotie Spēki pārgāja pretuzbrukumā, ielenca un iznīcināja fašistu grupējumu pie Staļingradas. Tas bija smags trieciens agresoram, līdz pašiem pamatiem satricināja fašistiskās Vācijas kara mašīnu.

Taču hitleriskā pavēlniecība plānoja no jauna pārņemt stratēģisko iniciatīvu un gūt revanšu par sagrāvi pie Staļingradas. Tā izstrādāja un 1943. gada vasarā sāka realizēt operāciju «Citadele», kuras mērķis bija, dodot divus prettriecienus no Orlas un Harkovas rajoniem, aplenkt un iznīcināt padomju karaspēku Kurskas lokā. Operācijas realizēšanai tika izveidoti divi grupējumi, kuru sastāvā ietilpa 50 divīzijas. Taču Sarkanās Armijas karavīri, aizstāvēšanās kaujās iznīcinādami ienaidnieka kara tehniku un dzīvo spēku (tikai Prohorovkas rajonā vien, kur notika lielākā tanku kauja otrā pasaules kara vēsturē, fašisti zaudēja 400 tankus), novājināja pretinieku un paši pārgāja pretuzbrukumā.

Kurskas kaujā PSRS Bruņotie Spēki guva ne tikai militāru, bet arī lielu morāli politisku uzvaru. Pēc sagrāves Kurskas kaujā fašistiskā Vācija, lai gan vēl nebija atklāta otrā fronte, atradās katastrofas priekšā. Padomju karaspēka pretuzbrukums 1943. gada augustā pārauga vispārējā stratēģiskā uzbrukumā no Velikije Lukiem līdz Melnajai jūrai. Turpmākajās kaujās par Dņepru, par labā krasta Ukrainas un Baltkrievijas atbrīvošanu, Jasu — Kišiņevas, Vislas — Oderas un citās operācijās fašistu divīzijas cieta milzu zaudējumus. Partija Bruņotajiem Spēkiem izvirzīja uzdevumu pabeigt mūsu zemes atbrīvošanu no vācu okupantiem, sniegt palīdzību Eiropas tautām, sagraut ienaidnieku viņa paša teritorijā. Šis uzdevums tika sekmīgi īstenots.

Mūsu uzvaras sākotne — sociālistiskās iekārtas būtībā, padomju dzīvesveidā, Lielā Tēvijas kara vistautas raksturā. Karš vēlreiz apstiprināja, ka vēstures virzītājspēks ir tautas masas. Parādot masu varonību frontē un aizmugurē, savu sociālistisko Dzimteni aizstāvēja dažādu nacionalitāšu un tautību cilvēki.

Padomju tautas varoņdarbs Lielajā Tēvijas karā ir dižs, un tas dzīvos mūžos. Taču Lielā Tēvijas kara mācība liek mums būt arī modriem. Arī patlaban pasaulē netrūkst kara kurinātāju, kuri lolo tādus pat sapņus kā vācu fašisti. Kapitālisma pasaulē ir un aktīvi darbojas spēki, kuri uzstājas pret atbruņošanos un saspīlējuma mazināšanos starptautiskajās attiecībās, grib gūt militāru pārsvaru pār sociālistiskās sadraudzības valstīm, sludinot mītu par «padomju draudiem». Kamēr pastāv imperiālisms, pastāv arī kara draudi. Tāpēc Komunistiskā partija un Padomju valdība ir spiestas pastāvīgi rūpēties par mūsu Dzimtenes aizsardzības spēju nostiprināšanu, par Bruņoto Spēku pilnveidošanu. «PSKP veltīs visus pūliņus, lai PSRS Bruņotie Spēki būtu līmenī, kas izslēdz imperiālisma spēku stratēģisku pārsvaru, lai vispusīgi tiktu pilnveidotas Padomju valsts aizsardzības spējas un nostiprināta brālīgo sociālistisko valstu armiju cīņas sadraudzība», uzsvērts PSKP Programmas jaunajā redakcijā.

Padomju karavīri stingri seko partijas norādījumam nesamierināties ar sasniegto. Izmantojot Lielā Tēvijas kara pieredzi, aktīvi piedaloties sociālistiskajā sacensībā ar devīzi «PSKP XXVII kongresa lēmumus izpildīsim!», viņi nemitīgi pilnīgo savu meistarību, apgūst kaujas tehniku un ieročus, nostiprina organizētību un disciplīnu, meklē jaunas rezerves kaujas gatavības paaugstināšanai.

V. SUPRUNS,
rajona kara komisārs, apakšpulkvedis

Lauku darbos — tempus un kvalitāti!

Vieni no pirmajiem rajonā pavasara sēju sāka kolhoza «Sarkanā ausma» mehanizatori. Par godu Lielās Uzvaras 41. gadadienai viņi apņēmās līdz šiem vistautas svētkiem pabeigt graudaugu sēju un savu vārdu turēja. To nodrošināja abu tehnoloģisko vienību ritmisks un pašaizliedzīgs darbs — ik dienas apsētas platības palielinājās vidēji par 10 procentiem.

Labāko mehanizatoru vidū ir Francis Pauniņš, Roberts Rubins, Aivars Romanovskis, jaunais traktorists Aivars Škutelis un citi.

Turpinās pārējie lauku darbi. Aizvakar saimniecībā sākās kartupeļu stādīšana un linu sēja.

ATTĒLOS: pārsniedzot izstrādes normas, lauku darbos strādā mehanizators P. Kokorietis; kolhoza galvenā agronome A. Vindele sarunā ar labākajiem graudaugu sējējiem — mehanizatoriem R. Rubiņu un F. Pauniņu.

J. SILICKA foto

Savu devīzi īstenojam

«Pavasara sēju — īsos termiņos!» — ar šādu devīzi strādā Ļeņina kolhoza mehanizatori. Viņi nodrošina augstus pavasara lauku darbu tempus un kvalitāti. Apsētās platības ik dienas pieaug par 7 līdz 9 procentiem jeb par 90 — 100 hektāriem. Apkopoti pavasara sējas pirmās nedēļas darba rezultāti.

Saimniecībā izveidotas trīs kompleksās tehnoloģiskās vienības, pa vienai katrā ražošanas iecirknī. Labāk par citām strādā J. Znūtiņa vadītā pirmajā ražošanas iecirknī. Šeit pagājušajā nedēļā katrs mehanizators izstrādājis vidēji 12.1 maiņu normu. Nedēļas plāns pārsniegts pusotrkārtīgi, tātad — 180 hektāru vietā iesēti 260. Šīs vienības mehanizatori stingri ievēro darba disciplīnu, strādājot ekonomē degvielu.

Pirmoreiz saimniecībā organizēts komjauniešu un jauniešu kolektīvs. To vada komjaunietis V. Znotiņš. Tā mehanizatori K. Ivanovs, V. Ivanovs, G. Holodnikovs nedēļā vidēji izstrādājuši 10,2 maiņu normas. Nepieciešams atzīmēt, ka viņiem augsnes apstrādi nācās veikt sarežģītākos laukos.

Apkopoti arī individuālās sociālistiskās sacensības rezultāti. Starp uzvarētājiem — mehanizatori E. Znotiņš un A. Jegorovs (T-150), J. Salenieks, V. Pastars, F. Vaivods (MTZ), J. Zukulis, A. Blūzma, P. Patmalnieks, M. Krievāns traktoru T-74 grupā.

Godam strādā jaunie mehanizatori. Palīgā, kā arī, lai apgūtu praktiskā darba iemaņas, ieradušies praktikanti no 58. PTV un Viškū sovhoztehnikuma.

Labāk par pārējiem strādā J. Soldris, V. Petrovs, V. Znotiņš, praktikants Vitālijs Ivanovs.

Taču ir arī tādi, kuriem nepieciešams aktivizēties. Te jāmin I. Simaks, V. Ivanovs, J. Greidāns un citi. Viņiem dažādu iemeslu dēļ nav izdevies izpildīt nedēļas normu.

V. MAKSIMOVA,
Ļeņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas vadītāja

LIELĀ TĒVIJAS KARA VĒSTURES LAPPUSES

Sen apklusušas Lielā Tēvijas kara kauju kanonādes, taču mēs, bijušie frontinieki, piedzīvoto un pārdzīvoto aizmirst nespējam. Katram no mums ir savi nozīmīgi datumi, kurus atceramies vispirms. Šie atsevišķie notikumi ir daļa no visa kopējā padomju tautas varoņdarba, kas izkaldināja Uzvaras dienu.

1944. gada 13. aprīlī man un Venjaminam Košukovam tika piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums — PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrētā mūsu uzvārdi bija līdzās. Arī karojām mēs līdzās. Es biju Sarkankarogotā Sevastopoles 622. triecienaviācijas pulka 2. eskadriļas komandieris, Venjamins Košukovs komandēja 3. eskadriļas lidotājus. Kauju starplaikos un atpūtas stundās nereti bijām kopā, gadījās, ka pa nakti pārgulējām līdzās. Tā bija arī naktī uz 1944. gada 19. jūliju. Šī diena manam pulka biedram bija pēdējā...

Venjamins Košukovs apbedīts Galēnu Brāļu kapos, un mani ar vietējās skolas jauniešiem saista īpaša draudzība. Galēnu astoņgadīgās skolas pionieru vienība nosaukta V. Košukova vārdā. Es savukārt pionieriem bieži stāstu par savu kauju biedru un draugu.

Maskavā, Poklonnajes kalnā, top piemineklis padomju tautas Uzvarai, top memoriāls, kurā būs lasāmi visu Padomju Savienības Varoņu vārdi. Šajā sakarā es vēlreiz izstudēju arhīvu materiālus, lai pēc iespējas sīkāk uzzinātu visu par saviem pulka biedriem, kuri izpelnījušies šo augsto apbalvojumu.

Precizēti tika arī V. Košukova biogrāfijas dati. Stāstījumu par varonīgo lidotāju adresēju laikraksta «Ļenina Karogs» lasītājiem.

V. OPAĻEVS,

Padomju Savienības Varonis, atvaļinātais pulkvedis, Sarkankarogotā Sevastopoles 622. triecienaviācijas pulka 2. eskadriļas bijušais komandieris

ATTĒLĀ: Padomju Savienības Varonis V. Opaļevs runā piemiņas mītiņā Galēnu Brāļu kapos.

J. SILICKA foto

JAUNĪBA UN... MŪŽĪBA

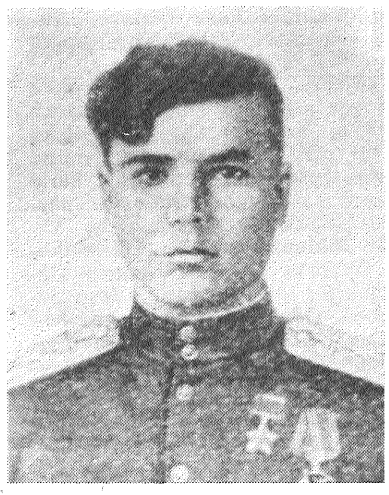

Padomju Savienības Varonis vecākais leitnants V. Košukovs. (1944. gada foto).

VENJAMINS Borisa d. Košukovs dzimis 1922. gada 11. septembrī Tjumeņas apgabala Kazanskas rajona Iļjinkas ciemā. 1929. gadā ģimene pārcēlās uz dzīvi Petropavlovskas pilsētā (Kazahijas PSR). Šeit V. Košukovs beidza vidusskolu, pēc tam iestājās Semipalatinskas tehnikumā (apgūt ķīmiķa — tehnologa specialitāti) un vienlaikus iesaistījās vietējā aviokluba darbā. 1940. gadā V. Košukovs iestājās K. Vorošilova Čkalovskas 1. kara aviācijas pilotu skolā, kļuva VĻKJS biedrs. Pēc divgadīgās skolas beigšanas V. Košukovu nosūtīja dienēt karaspēka daļā, kuras uzdevums bija pārbaudīt rūpnīcā ražotās lidmašīnas Il-2 un nogādāt tās (veicot nepieciešamo pārlidojumu) frontes lidlaukos. Šeit, frontes tuvumā, V. Košukovs bieži tikās un runājās ar lidotājiem, kuri bija piedalījušies kaujās. Jaunietis uzzināja svarīgas ziņas par lidmašīnu Il-2, proti, kā darbojas tehnika, cik lielas tās iespējas, kāda ir vislabākā kaujas taktika utt. Kara lidotāju stāstījumi bija tik interesanti, ka V. Košukovs jau burtiski rāvās uz fronti, ar lūgumiem nemitīgi «bombardēdams» priekšniecību. Beidzot! 1942. gada septembrī V. Košukovs tika nosūtīts uz Ziemeļkaukāza fronti, viņš sāka pildīt pilota pienākumus 502. triecienaviācijas pulkā. Pirmie kaujas lidojumi bija virs Kubaņas un Tamaņas, kur tad notika sīva spēkošanās par uzvaru gaisa kaujās kopumā, lai pēc šī pārsvara iegūšanas vieglāk būtu patriekt fašistus no padomju zemes.

Pārlaposim V. Košukova kauju ceļa hronikas lappuses!

1943. gada 13. februārī V. Košukovs sabombardēja fašistu bruņuvilcienu, kas stāvēja Habeļas dzelzceļa stacijā. Bruņuvilciena ieroču uguns aprāvās, un tas ļāva mūsu kājniekiem gūt panākumus kaujā.

1943. gada 16. februārī V. Košukovs piedalījās uzlidojumā dzelzceļa tiltam pār Habeļas upi. Kaut arī pretinieks atklāja bļīvu zenītartilērijas uguni, tomēr V. Košukovam izdevās piekļūt mērķim un precīzi nomest aviobumbas. Tilts tika bojāts, un ienaidnieka dzelzceļnieku darbība tika pārtraukta.

1943. gada 26. februārī Slavjanskas rajonā V. Košukova lidmašīna iekļuva pretinieka zenītartilērijas ugunī — tika cauršauts lidmašīnas spārns, sabojāta pagrieziena stūres iekārta lidmašīnas astes galā. Lidmašīnu bija loti grūti vadīt, taču V. Košukovs spēja un prata izpildīt kaujas uzdevumu un pēc tam bojāto mašīnu aizvadīja līdz savam lidlaukam un meistarīgi nosēdināja.

1943. gada 23. martā (grupā bija 4 lidmašīnas Il-2) V. Košukovam plaujošā lidojumā izdevās piekļūt pārceltuvei pār Kubaņas upi (Temrjukas rajonā). Ar aviobumbām tika iznīcināta pārceltuve, ar lidmašīnu lielgabaliem un ložmetējiem — daudzi hitlerieši. Otrajā kaujas lidojumā uz šo pašu vietu V. Košukovam izdevās sabumbot un nogremdēt ienaidnieka baržu ar kaujas tehniku.

1943. gada 1. aprīlī V. Košukovs vadīja sešu lidmašīnu grupu uzbrukumā pretinieka pirmajām līnijām, tā sauktajai «Zilajai līnijai» (tā fašisti bija nosaukuši savu aizsardzības joslu Krimskojes rajonā). Tuvojoties mērķim, V. Košukovs pamanīja 37 fašistu lidmašīnas «Junkerss-87», kas devās bombardēt mūsu pozīcijas. V. Košukovs pieņēma drosmīgu lēmumu — uzbrukt sešas reizes lielākai ienaidnieka kaujas vienībai. Lai neļautu tai bombardēt mūsu karaspēku. Pabrīdinājis pa radio pārējos lidotājus, V. Košukovs vadīja savu grupu uz ienaidnieka lidmašīnu kaujas ierindu, droši tajā ielauzās, piespiežot fašistu lidmašīnas izklīst. Fašistiem gaisa kauja bija negaidīta, tā pārtrauca viņu plānoto lidojumu. Bumbas fričiem nācās nomest uz savējo ierakumiem. Šajā kaujā V. Košukovs lidoja tik prasmīgi, ka viņa apkalpes strēlniekam izdevās ar labi tēmētu uguni notriekt vienu bumbvedēju «Junkress-87». Pēc gaisa kaujas V. Košukova vadītie lidotāji paguva arī sabombardēt pretinieka karaspēka grupējumu, kas gatavojās uzbrukt.

Par šo izcili meistarīgo kaujas lidojumu V. Košukovs saņēma PSRS Gaisa kara spēku Virspavēlnieka. Galvenā aviācijas maršała A. Novikova pateicību. (Sagadījās, ka aprakstīto kauju A. Novikovs redzēja.)

1943. gada 4. aprīlī V. Košukovs vadīja sešu lidmašīnu grupu uzbrukumā ienaidnieka artilērijas pozīcijām, kas atradās virsotnes 307,3 nogāzē pie Novorosijskas. Mērķi aizsargāja zenītartilēristi, taču, prasmīgi manevrējot, uzdevumu izdevās izpildīt: tika iznīcināti astoņi lielgabali un 20 ienaidnieka kareivji. Atpakaļceļā mūsu lidotājiem uzbruka pretinieka iznīcinātāji. V. Košukovs izšķīrās par šādu manevru — aizvilināt ienaidnieku virs mūsu karaspēka pozīcijām, lai tad to apšaudītu arī zenītartilēristi. Protams, ka friči visniknāk uzbruka V. Košukova lidmašīnai, jo saprata, ka tā ir vadošā. Daudzi uzbrukumi tika atsisti, taču vienam «Messeršmitam-109» tomēr izdevās sabojāt V. Košukova lidmašīnas vadības ierīces. Neskatoties uz to, V. Košukovs prata tikt līdz savam aerodromam. No kaujas atgriezās arī visas pārējās triecienlidmašīnas.

1943. gada 26. aprīlī mūsu karaspēks Krimskojes rajonā («Zilā līnija») atvairīja ienaidnieka tanku pretuzbrukumus. Šajā dienā V. Košukovs veica četrus kaujas lidojumus, kuru gaitā iznīcināja trīs fašistu tankus un trīs vezumus ar kara materiāliem.

Par piedalīšanos ienaidnieka sagrāvē Kubaņā (veikti 14 sekmīgi kaujas lidojumi) V. Košukovs tika apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni un medaļu «Par Kaukāza aizstāvēšanu».

Īpaši pašaizliedzīgi V. Košukovs izpildīja kaujas uzdevumus, kas bija saistīti ar palīdzības sniegšanu jūrnieku desantam, kurš tika izcelts Eltigenas ciemata tuvumā. Viņš varonīgi cīnījās par Kerčas (tagad tā ir Varonpilsēta) un Krimas dienvidu piekrastes atbrīvošanu. Šajā laikā V. Košukovs jau bija 622. triecienaviācijas pulkā, izpildīja lidmašīnu posma komandiera pienākumus.

Pirms desanta izcelšanas pie Eltigenas V. Košukovs divas reizes devās uzbrukumā ienaidnieka artilērijas baterijām — rajonā rietumos no Eltigenas un teritorijā, ko aizņēma komūna «Iniciatīva» (Kerčas pussalā).

Desanta izcelšanas dienā (1943. gada 1. novembrī) un arī vēlāk (līdz 11. novembrim) V. Košukovs ik dienu veica divus trīs kaujas lidojumus (vadīja četru lidmašīnu Il-2 grupu), lai palīdzētu desantniekiem — triecienlidmašīnas iznīcināja fašistu artilēriju, pretuzbrukumā nākošos tankus un kājniekus. Tas notika pie virsotnēm ar atzīmēm 71,1 un 76,5, pie Mihailovskas, Čurbašas apdzīvotajām vietām un pie komūnas «Iniciatīva».

So kaujas lidojumu apraksti ir līdzīgi. Lūk, viens no tiem!

1943. gada 6. novembrī četru lidmašīnu grupa V. Košukova vadībā uzbruka fašistu tankiem un kājniekiem, kuri bija sagatavojušies triecienam (pie augstienes 76,5 un komūnas «Iniciatīva»). Ienaidnieks cieta lielus tehnikas un dzīvā spēka zaudējumus, līdz ar to tā uzbrukums tika novērsts. Lidojuma laikā V. Košukovs ievēroja, ka pretinieks gatavojas uzbrukumam arī citā rajonā — pievelk tur tankus un kareivjus. Kopā ar biedriem V. Košukovs deva triecienu arī šim ienaidnieka spēku grupējumam.

1943. gada 11. novembrī mūsu triecienaviācijas pulkam tika dots uzdevums piegādāt jūrnieku desantam pārtiku, munīciju un medikamentus. Bija jāaizved un jānomet lieli maisi, kuriem piestiprināti izpletņi. Šo darbu darījām veselu mēnesi — līdz 1943. gada 12. decembrim. V. Košukovs (protams, viņš izpildīja arī citus kaujas uzdevumus) uz Eltigenu veda kravu 34 reizes. Šie reisi atšķīrās no ierastajiem kaujas lidojumiem. Lielie maisi tika piekārti pie lidmašīnas spārniem — katrā pusē viens. Ar tiem lidot bija grūti — lidmašīna zaudēja ātrumu, nebija iespējami asi manevri. Līdz ar to ienaidnieka zenītartilēristiem bija vieglāk lidmašīnai trāpīt, arī friču iznīcinātāji kļuva nekaunīgāki.

1943. gada 14. novembrī V. Košukova vadīto lidmašīnu grupai uzbruka četri «Messeršmiti-109». Taču mūsu lidotāji prasmīgi atvairīja ienaidnieku uzbrukumus, izpildīja uzdevumu un visi atgriezās bāzē. Tajā laikā V. Košukovs ik dienu veica trīs četrus lidojumus, bet 1943. gada 1., 2. un 4. decembrī — pa pieciem lidojumiem.

Par parādīto varonību kaujās par Tamaņas atbrīvošanu un par palīdzības sniegšanu jūrnieku desantam Eltigenā V. Košukovam 1943. gada 17. novembrī tika piešķirts augsts valdības apbalvojums — Sarkanā Karoga ordenis.

1943. gada 19. novembrī V. Košukovs piedalījās uzbrukumā friču zenītartilēristiem, kuri aizsargāja pārceltuvi pie Kamišas — Burunskas. V. Košukovs personīgi iznīcināja munīcijas noliktavu, kas atradās krastā un kuru arī aizsargāja zenītartilēristi.

1944. gada janvāra beigās leitnantu V. Košukovu iecel par 3. eskadriļas komandieri.

1944. gada 3. martā četru lidmašīnu grupa V. Košukova vadībā iznīcināja lauka artilērijas lielgabalus austrumos no Katerlezes. Tā tika palīdzēts mūsu sauszemes karaspēkam, kurš devās uzbrukumā.

1944. gada 11. aprīlī tika atbrīvota Kerča. Šajā dienā V. Košukovs vadīja uzbrukumu ienaidnieku ešelonam Alibajas dzelzceļa stacijā (bija 35 vagoni ar karamateriāliem un vācu kareivjiem). Divos uzlidojumos izdevās sabombardēt lokomotīvi un aizdedzināt divus vagonus.

1944. gada 13. aprīlī V. Košukovs uzzināja, ka viņam piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums. Vēl pēc nedaudz dienām mēs uzzinājām, ka mūsu 214. triecienaviācijas divīzijai, kas bija Galvenā Virspavēlnieka rezervē, piešķirts Kerčas vārds.

V. Košukovs piedalījās Krimas dienvidu piekrastes atbrīvošanā no fašistiskajiem iebrucējiem.

1944. gada 15. aprīlī V. Košukova vadībā tika dots trieciens ienaidnieka kara tehnikas un dzīvā spēka sakopojumam Jaltas rietumu pievārtē, 16. aprīlī lidotājiem izdevās uzspridzināt friču munīcijas noliktavu, kas atradās Balaklavas dienvidu pievārtē, bet 18. aprīlī triecienlidmašīnas sabombardēja ienaidnieka tehnikas un dzīvā spēka kopojumus netālu no Sevastopoles — kolhoza «Boļševiks» un 10. sovhoza teritorijā, tā sauktajā sestajā verstī un augstienēs ar atzīmēm 80,0; 110,1 un 137,5. Arī 24. aprīlī triecienlidmašīnas V. Košukova vadībā uzbruka ienaidniekam Sevastopoles pievārtē — sestajā verstī un augstienēs ar apzīmējumiem 129 un 197,3.

1944. gada 9. maijā no fašistiskajiem iebrucējiem atbrīvoja Varonpilsētu Sevastopoli. Vēlāk mūsu 622. triecienaviācijas pulkam piešķīra Sevastopoles vārdu. Šīs atzinības kaldināšanā savu ieguldījumu deva arī V. Košukovs.

Pēc Krimas atbrīvošanas mūs triecienaviācijas divīziju iekļāva 2. Baltijas frontes sastāvā.

1944. gada 19. jūlijā V. Košukovs vadīja piecu lidmašīnu grupu uzbrukumā pretinieka zenītartilērijas baterijām Latvijas PSR austrumdaļā — Maļinovkā, Bļižņijā, Dvorņicā. Trieciens ienaidniekam tika dots pulksten 15 un 20 minūtēs. Izpildījusi kaujas uzdevumu, lidmašīnu grupa plaujošā lidojumā atgriezās uz savu aerodromu. Negaidot no kāda meža pudura (tas bija virs ienaidnieka ieņemtās teritorijas) sāka šaut zenītlielgabali. Kāds šāviņš precīzi trāpīja V. Košukova pilotēto lidmašīnu, un tā nogāzās. Lidmašīnas apkalpe — Padomju Savienības Varonis vecākais leitnants Venjamins Košukovs un strēlnieks seržants Georgijs Kirilla d. Beļajevs — gāja bojā. Lidotāju mirstīgās atliekas vēlāk tika guldītas Galēnu Brāļu kapos.

V. Košukovs nodzīvoja mazāk — pēc nepilniem diviem mēnešiem viņam būtu bijuši tikai 22 gadi... Taču savā īsajā mūžā, karodams Lielā Tēvijas kara frontēs, viņš izdarīja daudz.

Līdz dienai, kad V. Košukovam ieteica piešķirt Padomju Savienības Varoņa nosaukumu, viņš bija veicis 120 kaujas lidojumus un nodarījis ienaidniekam lielus zaudējumus — personīgi iznīcinājis 87 automašīnas ar karamateriāliem un kareivjiem un virsniekiem, nogremdējis vienu baržu, sabombardējis 10 tankus, vienu dzelzceļa tiltu, 10 vagonus, vienu lokomotīvi, vienu degvielas noliktavu, četras munīcijas noliktavas, iznīcinājis 9 lauka artilērijas lielgabalus, 8 zenītlielgabalus, vienu mīnmetēju bateriju, vienu dzotu, sešus nostiprinātus ugunspunktus, izraisījis 16 ugunsgrēkus. Un vēl — 34 kaujas lidojumos uz Eltigenu V. Košukovs nogādāja mūsu desantam 68 lielus maisus ar pārtiku, munīciju un medikamentiem.

Aviopulka pavēlniecība V. Košukovu raksturoja šādi: «Vīrišķīgs, drošsirdīgs lidotājs. Kaujās parādījis varonību, īstu patriotismu, bezgalīgu mīlestību pret savu Dzimteni, kuru aizstāvot viņš desmitiem reižu skatījies nāvei acīs un uzvarējis.»

...Es biju daudzu notikumu aculiecinieks, pieredzēju, kā V. Košukovs izpildīja kaujas uzdevumus, kā cīnījās ar ienaidnieku. Un ar pilnu atbildības sajūtu varu sacīt, ka citētie raksturojuma vārdi atbilst patiesībai. Viņš tāds bija.

Mēs, dzīvi palikušie Venjamina Košukova kauju biedri un draugi, svēti glabājam piemiņu par viņu. Lai varonīgā lidotāja dzīve ir spilgts paraugs jaunajai paaudzei!

Preses dienai veltīta sanāksme

6. maijā notika Preses dienai veltīta sanāksme. Latvijas KP rajona komitejā pulcējās laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas un Daugavpils tipogrāfijas Preiļu filiāles darbinieki, preses grupu vadītāji, citi redakcijas ārštata aktīva pārstāvji.

Sanāksmi atklāja un vadīja Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone. Par laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas darbu un uzdevumiem, kas jārisina redakcijas kolektīvam un ārštata aktīvam atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumu prasībām, runāja laikraksta redaktors V. Petrovs. Domu apmaiņā par vietējā preses izdevuma iedarbības paaugstināšanu partijas kongresa lēmumu izpildes sekmēšanā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas instruktore I. Zaiceva, komjaunatnes rajona komitejas sekretāre I. Peiseniece un Preiļu siera rūpnīcas laboratorijas vadītāja A. Pastore. Rezumējot sarunas gaitā izteiktos priekšlikumus, partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone uzsvēra, ka redakcijas kolektīvam un ārštata aktīvam turpmāk lielāka uzmanība jāpievērš ekonomijas un taupības jautājumiem, agrorūpnieciskā kompleksa darba pārkārtošanas problēmām, visnotaļ jāgādā par publikāciju kvalitātes uzlabošanu, ciešāku saikņu izveidošanu ar lasītājiem.

Labākie laikraksta redakcijas darbinieki un aktīvākie ārštata korespondenti saņēma apbalvojumus.

Sanāksmes dalībnieki pieņēma aicinājumu rajona laikraksta sabiedriskajam aktīvam.

P. STRAUTS

AICINĀJUMS rajona laikraksta sabiedriskajam aktīvam

Dārgie biedri!

Mūsu zemes darbaļaudis uzsākuši vēsturiskā PSKP XXVII kongresa grandiozo lēmumu īstenošanu. Padomju cilvēka, lai kur viņš strādātu, kādu uzdevumu veiktu, devīze un reizē arī galvenais uzdevums ir nodrošināt sava darba kolektīva radošo potenciālu, jo tas ir mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājuma pirmais nosacījums. Pildot partijas plānus, padomju ļaudis — mūsu laikabiedri — panāks jaunu darba ražīguma kāpinājumu. Visu mūsu pirmais svarīgākais uzdevums ir nesaudzīgi pārvarēt inertumu, vienaldzību, sagraut pavirršības, izšķērdības, dīkdienības un citu negatīvu izpausmju pamatus, iznīcināt tos.

PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanā katram ir sava loma un vieta. Ļoti atbildīga un svarīga tā ierādīta plašajai tautas korespondentu saimei. Mūsu uzdevums — diendienā radīt un veidot patiesu sava dižā laikmeta hroniku, atspoguļot tajā darba darītāju nesavtīgo ieguldījumu, vākt un darīt plaši zināmu, saglabāt viņu pieredzi. Patiesi un efektīvi parādīt par jaunā ienākšanu lauku dzīvē, par pārvērtībām lauksaimniecības intensificēšanas ceļā.

Mūsu pienākums ir arī nesaudzīgi kritizēt trūkumus, kas traucē šajā virzībā, vākt nost no ceļa veco, savu laiku nodzīvojušo attiecību gružus.

Lieli un atbildīgi darbi gaida tautas korespondentus, aktīvos un uzņēmīgos laikraksta autorus, atbalstītājus, palīgus. Lielu uzdevumi ir rajona lauku saimniecību preses grupu locekļiem — radoša sadarbība ar rajona laikraksta kolektīvu diendienā, rūpes par sociālistiskās sacensības un pirmrindas pieredzes atspoguļošanu uz vietām, par tās plašu izziņošanu, uzskatāmās aģitācijas noformēšanu. Mums uztīcēts ļoti svarīgs partijas ideoloģiskā darba iecirknis, un mums ir jānodrošina, lai tas, ko veiksim, būtu augstā idejiskā līmenī.

Dārgie biedri! Aicinām jo aktīvi sadarboties ar rajona preses grupu, ar laikraksta «Ļeņina Karogs» redakciju. Lai ik kolektīva panākums partijas plānu īstenošanā nonāktu līdz darbaļaužu visplašākajām masām, lai ik vārdam būtu realitātes spēks un stipra emocionālā slodze!

Drosmīgāk risināsim sarežģītus, daudzējādā ziņā jaunus jautājumus!

Būsim sava dižā laikmeta cienīgi! Visi kā viens piedalīsimies sava rajona darbu un panākumu bagātīgās hronikas veidošanā! Katram notikumam jāatrod principiāls partejisks vērtējums. V. I. Ļeņins ne reizi vien ir uzsvēris, ka partijas prese ir visasākais un visiedarbīgākais ierocis. Turēsim to spožu un pilnā kaujas gatavībā!

Lai visu preses grupas locekļu dzīves pieredze, lietišķās zināšanas, darbotiesprieks, enerģija kalpo vienotam mērķim — mūsu laikabiedru — padomju cilvēku darba varonības atspoguļošanai.

Aicinājums pieņemts 1986. gada 6. maijā

Viens tilts, trīs viedokļi

Tilts pār Feimanku (vietā, kur upe liec loku ap Ančkinu sādžu) un arī pats ceļš uz Vārkavu šodien ir kļuvuši ne tikai par praktiskās darbošanās, bet arī par domu apmaiņas objektu. Taču atcerēsimies visu no paša sākuma.

1985. gada pavasarī 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde satiksmi pa minēto tiltu slēdza, lai izdarītu tilta kapitālo remontu. Šāda nepieciešamība tiešām bija, šis vienīgais koka tilts visā rajonā, pārējie — dzelzsbetona. Otrkārt — iepriekšējais remonts izdarīts septiņus gadus atpakaļ, un aktīvas tilta ekspluatācijas rezultātā tā pārsegums kļuvis nelietojams. Jauno tiltu ekspluatācijā nodot plānoja tajā pašā 1985. gadā. Tagad termiņš tika pārcelts uz 1986. gadu. Situācija vēl sarežģījās, jo dažus mēnešus atpakaļ sāka remontēt ceļu, kurš ved uz Vārkavu, satiksme nav slēgta, taču ceļš ir tādā stāvoklī, ka pa to ir pārtraukuši kustību reisa autobusi. No Ančkiniem, kur kursē Jēkabpils autobuss (uz kolhozu «Nākotne»), iedzīvotāji ir spiesti soļot kājām 5 kilometrus.

Bet tagad mēģināsim izvērtēt šo jautājumu no dažādiem redzes viedokļiem.

Pirmo viedokli nosacīti nosauksim par materiālo.

Tilta otrā pusē atrodas 22 hektāri kolhoza lauku, kurus vajag pastāvīgi kopt, protams, tur jānogādā tehnika, cilvēki. Lai nokļūtu turp, kolhozniekiem vajag braukāt pa Ļeņina kolhoza teritoriju, tādējādi 200 metru vietā veicot 12 kilometrus. No šejienes atvestas 80 tonnas sālmu. Viņpus tilta atrodas arī kolhoza dzirnavas, no kurām attransportētas 400 tonnas maluma. Dabiski, ka visa tā rezultātā palielinājās kolhoznieku darba alga, tehnikas amortizācija, degvielas patēriņš — kolhozs cieta ievērojamu materiālu un darba laika zaudējumu.

Tagad zaudējuma apmēri ir ievērojami pieauguši, jo, braucot pa sliktu, izdangātu, vietām pat izskalotu ceļu, praktiski divkāršojas degvielas patēriņš. Līdz remonta sākumam attālums no Vārkavas līdz Preiļiem tika veikts 15 — 20 minūtēs, šodien tas pārvarams tikai 40 un pat vairāk minūtēs (atkarībā no laika apstākļiem).

Otrais viedoklis. Sauksim to par morālo.

Četras ģimenes, kas dzīvo viņpus tilta, ir it kā atgrieztas no veikaliem, kolhoza centra, sadzīves pakalpojumiem. Pastāstīšu jums par vienu konkrētu gadījumu. Vienā no ģimenēm saslima bērns. Aizgāja tēvs uz upes krastu un sāka saukt. Vienkārši kliegt, cerot, ka kāds viņā pusē dzirdēs un atsauksies. Par laimi kliegšanu izdzirda kaimiņš, kurš dzīvo upes pretējā krastā un kura mājās ir telefons. Uztrauktais tēvs lūdza, cik iespējams steidzami izsaukt ātro medicīnisko palīdzību. Kaimiņš, protams, palīdzēja.

Un visbeidzot trešais viedoklis — filozofiskais.

Lasītājs noteikti būs ievērojis, ka es speciāli atturos izteikt savu viedokli, izdarīt secinājumu. Pacentīšos paskaidrot, kāpēc. Ar kādu mērķi tika gatavota šī publikācija? Lai noskaidrotu situācijas cēloņus, lai palīdzētu izkļūt no ķibeles un nepieļaut šādu vai līdzīgu kļūdu atkārtošanos. Taisnības labad tādos gadījumos uz svaru kausiem jāliek visi par un pret. Tāpēc nedrīkst neuzklausīt arī iespējamo vaininieku — 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes administrācijas domas.

«Pēc projekta tilta būvei ir vajadzīgi 40 posmi caurules, kam izmēri ir 2,5 x 4 metri. Vajadzīgo daudzumu cauruļu 1985. gadā mēs nesaņēmām. No 20 caurulēm, paši saprotat, tiltu uzbūvēt nevaram. Atstāt tiltu avārijas stāvoklī un atļaut ekspluatēt mēs nedrīkstējām. Nelaimes gadījumā atbildība būtu jānes mūsu pārvaldei. Pašreiz caurules ir saņemtas, domājam, ka trešajā ceturksnī tilta celtniecība tiks pabeigta. Attiecībā uz ceļu situācija ir daudz sarežģītāka. Ja jūs redzētu to darba apjomu, kas tiks veikts, tad varētu stādīties priekšā tā izpildes termiņus. Ceļš no Moskvinas caur Ančkiniem ies uz Vārkavu. Darbi te ilgs vairākus gadus», stāsta 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes priekšnieks V. Limanis.

Nav grūti saprast pārvaldes administrāciju un novērtēt grūtības, ar kādām tai nācies saskarties. Ņemot arī vērā grants karjeru trūkumu — divus apgūtos un vienu plānoto (uz visu rajonu). Var, protams, un vajag to saprast. Cita lieta, vai aprobežoties tikai ar situācijas izprašanu, vai uzskatīt to par līdzekli savas neizdarības attaisnošanai? Un kas galu galā gūs virsroku: morālais un materiālais zaudējums vai objektīva bezdarbība?

Arī Voldemārs Limanis atzīst, ka tiltu slēdza priekšlaicīgi, ka vēlāk netika parādīta vajadzīgā iniciatīva. Tas ir saprotams. Nav saprotams tikai tas, kāpēc netika uzbūvēts kaut neliels tiltiņš gājējiem? Kāpēc savlaicīgi netika iztīrītas noteces caurules, lai likvidētu ūdens uzkrāšanos un izvairītos no apkārtējo lauku un ganību appludināšanas? Tas viss neprasa pārāk daudz darba, bet būtiski samazina plānoto naudas līdzekļu patēriņu.

Protams, tiltu uzbūvēs, ceļu izremontēs. Bet par kādu cenu? Lūk, par ko kārtējo reizi liek padomāt šis stāsts.

L. GALAKTIONOVA,

tautas kontroles rajona komitejas ārštata inspektore

Sekmīgi strādā Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas kokapstrādes ceha kolektīvs. Pirmajā ceturksnī sociālistiskajā sacensībā starp paligražošanas iecirkņiem tas ierindojies pirmajā vietā. Ražošanas plāns izpildīts par 143 procentiem, saražota produkcija par 42 tūkstošiem rubļu. Centīgi strādā arī kokzāģētavas viri, kuru vidū arī ne mazums pirmrindnieku. Paligražošanā nodarbināto cilvēku pašaizliedzīgais darbs sekmē visa Preiļu SCO kolektīva veikumu.

ATTĒLĀ: labākie kokzāģētavas strādnieki S. Fomins un A. Upenieks.

I. SALNAVIEŠA foto

Seminārs kontrolieriem

Notika tautas kontroles grupu priekšsēdētāju, ārštata aktīva, komjaunatnes starmeša štābu priekšnieku seminārs. Tajā piedalījās atbildīgi rajona izpildkomitejas darbinieki, rajona tautas kontroles komitejas locekļi. Viņi iepazīstināja tautas kontrolierus ar uzdevumiem, kas jāveic, realizējot PSKP XXVII kongresa lēmumus, pastāstīja par tautas kontrolieru sadarbību ar strādājošo kolektīviem, sabiedriskajām organizācijām, ar vietējo padomju pastāvīgajām komisijām.

Tautas kontrolieru uzmanība tika pievērsta tam, lai sekmīgi aizvadītu pārskata un vēlēšanu sapulču kampaņu. Konkrētas rekomendācijas šajā jautājumā deva Latvijas PSR Tautas kontroles komitejas sūdzību un ierosinājumu biroja vadītājs I. Kopilovs.

L. JURJEVA

Kur pazūd olbaltums?

Martā Latvijas Komunistiskās partijas CK birojs izskatīja jautājumu, kā 1986. gada janvārī un februārī izpildīti tautas saimniecības plāna galvenie rādītāji un uzdevumi produkcijas kvalitātes paaugstināšanā. Tika atzīmēts, ka visumā sasniegts tālāks tautas saimniecības nozaru darba tempu paātrinājums un efektivitātes paaugstināšanās. Taču gandrīz trešā daļa uzņēmumu nav izpildījuši plāna uzdevumus augstākās kvalitātes kategorijas produkcijas ražošanā. Vai Preiļu siera rūpnīca nav šo uzņēmumu skaitā? Un kādas rūpes šajā jomā nomāc siera ražotājus? Ar šiem jautājumiem griezos pie siera rūpnīcas direktora vietnieka Jāņa Pastara.

— 1986. gada pirmajā ceturksnī augstākās kvalitātes kategorijas produkciju esam saražojuši par 2 894.2 tūkstošiem rubļu, kas par 10,2 tūkstošiem pārsniedz plānoto. Lai gan šādas produkcijas izlaidi naudas izteiksmē esam izpildījuši par 100,4 procentiem, tomēr tas nenozīmē, ka mums nav problēmu, kuras kavē un bremzē ražošanu. Viena no tām ir izejvielas kvalitāte. Par to šodien runāsim kvalitātes dienā.

...Esam siera rūpnīcas degustācijas zālē. Pie galda izvietojušies saimniecību pārstāvji — galvenie zootehniķi, ekspeditori un fermu brigadieri. Aizsāktā saruna turpinās, bet nu jau starp rūpnīcas un saimniecību speciālistiem. Šeit nav vietas liekvārdībai. Jautājums tiek izvirzīts tieši: «Kas kavē saimniecību lopkopējus augstvērtīga piena ieguvei?». Tam ir arī savs zemteksts: «Cik vēl ilgi siera rūpnīca saņems nekvalitatīvu izejvielu?».

Inženiere bakteriologe Valentīna Greiža un laboratorijas darbinieces klātesošajiem parāda mēģenes, kurās iepildīti iepriekšējās dienas slaukuma paraugi. Viņa paskaidro, ka, izdarot pienam rūgšanas — recināšanas analīzi, sarecinātajai masai stobriņos ir jābūt gludai. Kad visi apskatījuši desmit paraugus, iestājas klusums. Jā, jūsmot nav par ko. Sarecinātā masa stobriņā pārāk šūnaina, bet, izkratot uz šķīvīša, tā pilnīgi zaudē savu formu, un redzam, ka olbaltumvielu vietā trauku pārsvarā aizpildījušas suliņas.

Kur palicis olbaltums?

1985. gadā Piena un gaļas rūpniecības ministrijas centrālā konstruktoru biroja laboratorijai bija dots uzdevums noteikt olbaltumvielu daudzumu izejvielā republikas rajonos. Tāda analīze tika veikta katru mēnesi. Iegūtie dati apstrādāti un izdarīti secinājumi. Pa gadu no kolhoziem un sovhoziem piegādātajam pienam republikā vidēji olbaltumvielu daudzums ir 3,26 procenti, no individuālā sektora iepirktajam — 3,37 procenti. Maksimālais olbaltumvielu daudzums konstatēts rudenī (no septembra līdz novembrim), minimālais — pavasarī (no marta līdz maijam). Mūsu rajona kopsaimniecību pienam olbaltumvielu daudzums zemāks par vidējo republikā (3,25 procenti). Visaugstākais rādītājs republikā ir Bauskas piena kombināta zonas piensaimniecībām (3,36 procenti), Jelgavas — 3,32 procenti.

Kas vainojams? Varbūt lopbarība? Lopbarības bāze mums ir viena no labākajām republikā. To vēlreiz apstiprina olbaltumvielu daudzums no iedzīvotājiem iepirktajā pienā, tas ir, 3,39 procenti. Tātad, nedaudz augstāks nekā vidējais rādītājs republikā un jūtami lielāks (+0,12) par vidējo olbaltumvielu procentu rajona kopsaimniecību pienā.

Var iebilst, ka, kopjot vienīgo govi, daudz vairāk par to gādā, un, lūk, tāpēc arī labāks rezultāts. Taču ielūkosimies mazliet dziļāk, konkrēti — tauku un olbaltumvielu attiecībā pienā. Tā, protams, saimniecībās būs atšķirīga, jo ir atkarīga no lopu šķirnes, laktācijas perioda un citiem faktoriem. Tomēr pienā pie bāzes tauku satura 3,5 procenti olbaltumvielu daudzumam vajadzētu būt 3,17 procenti. Šī gada 9. aprīlī izdarītajās kontroles pārbaudēs Oškalna kolhoza Līču fermā pienam pie tauku satura 3,4 procenti olbaltumvielu bija tikai 2,98 procenti, bet vienā no Suvorova kolhoza fermām pie tāda paša tauku satura — pat tikai 2,88 procenti olbaltumvielu. Turpretī Oškalna kolhoza Kalnu fermā tauku saturs pienam bija 4,3 procenti un olbaltumvielu daudzums — 3,35 procenti. Nevelkot paralēles starp šo darba kolektīvu rezultātiem un iespējām, padomāsim par lopkopēja sirdsapziņu. Vai, dzenoties pēc labākas vietas sacensībā, pienu bieži neatmiekšķējam ar ūdeni, tādējādi aptraipot arī slaucēja godu?

Šī gada pirmajā ceturksnī saimniecības pārstrādei piegādāja 93,9 procentus I šķiras piena, taču, vērtējot pēc rūgšanas — recināšanas klasēm, siera ražošanai varēja izmantot tikai trešdaļu (39,7 procentus). Varbūt pēc kārtējām lopkopēju sapulcēm saimniecībās siera rūpnīca un laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcija saņems govju mehanizētās slaukšanas godīgu meistaru ieteikumus, kā sierotavas kolektīvu nodrošināt ar augstvērtīgu izejvielu?

A. INDĀNS,

rajona preses grupas locekļis

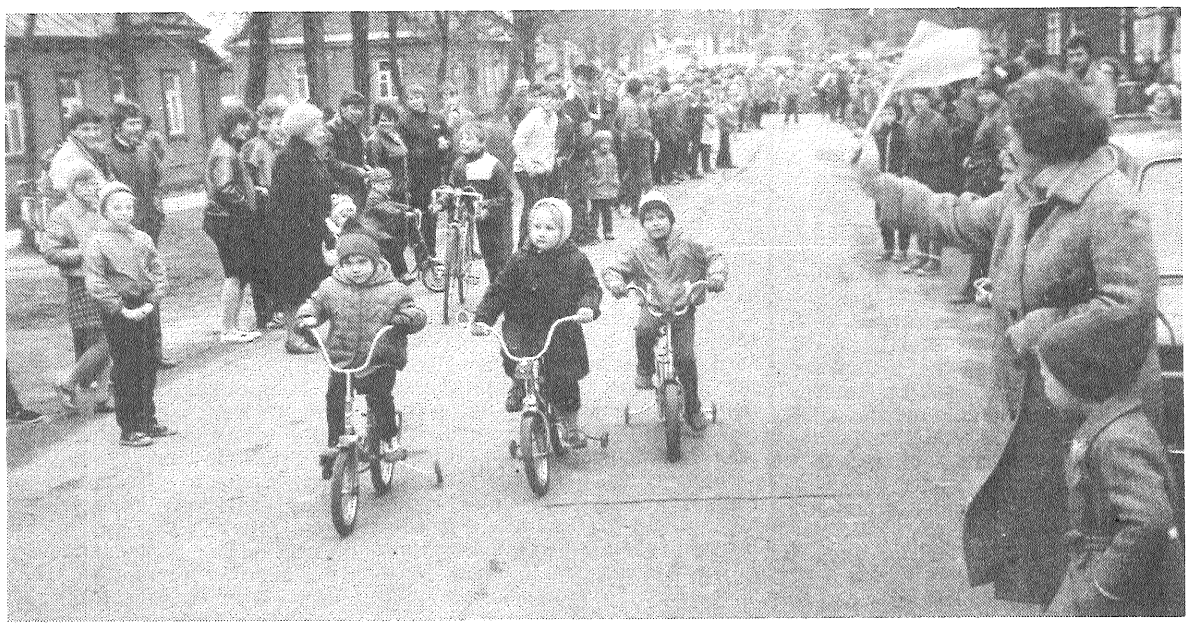

ATTĒLĀ: daudz prieka gan mazajiem riteņbraucējiem, gan arī daudzajiem skatītājiem sagādāja sacensības, kurās piedalījās Preiļu bērnudārzu audzēkņi.

J. SILICKA foto

SPORTS — SPORTS — SPORTS

Sezona ievadīta

Uz tradicionālo rajona pavasara krosu pulcējās rajona agrorūpnieciskās apvienības, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, būvmateriālu un konstrukciju kombināta, starpkolhozu celtniecības organizācijas, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības fizkultūrieši. Krosa distancēs izgāja kolhozu «Sarkanā ausma», «Krasnij Oktjabrj», Raiņa, Ļeņina, Oškalna, Kirova, «Rīts», padomju saimniecību «Aglona» un «Rudzāti» komandas.

Kross bija ieskaņa vasaras sporta sezonai: vieglatlētikas, futbola, peldēšanas un citām sacensībām. Arī republikas lauku sporta spēļu vasaras posma sacensībām Stučkā.

Vērtējot mūsu rajona fizkolektīvu aktivitāti sezonas atklāšanas startos, atkal jārunā par masveidības trūkumu, par iestāžu un uzņēmumu kolektīvu iesakņojušos vienaldzību fizkultūras un sporta darba organizēšanā. Krosa komandas pieteica, bet uz sacensībām neatbrauca Līvānu stikla fabrikas un kolhoza «Zelta vārpa» sportisti. Vasaras sporta sezonu neiesāka arī padomju saimniecības «Rušona», kolhozu «Vārkava», K. Marksa, M. Gorkija, «Nākotne», «Dzintars», «Sīļukalns», Dzeržinska, Suvorova, «Dubna» fizkolektīvi. No ziemas miega nespēja izkustēties arī Preiļu siera rūpnīcas, rajona izpildkomitejas, Līvānu kūdras fabrikas, rajona kultūras darbinieku un citi kolektīvi.

Sacensībām trīsdesmit divus dalībniekus pieteica, bet tikai ar desmit skrējējiem piedalījās Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienība. Šāda prakse būtu jāizskauž, jo tā apgrūtina tiesnešu darbu.

Tie, kuri jau saraduši ar krosa distancēm Preiļu parkā un sacensībās ieradās sagatavoti un organizēti, uzrādīja labus rezultātus. Starp šādiem sportistiem jānosauc kolhoza «Krasnij Oktjabrj» fizkultūrieši Jeļena Mihailova, Vija Grigale, Ilmārs Meluškāns, Oškalna kolhoza vieglatlēte Vija Batarāga, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta sportisti Roberts Mālnieks, kolhoza «Sarkanā ausma» skrējējs Ivars Poplavskis, padomju saimniecības «Aglona» krosisti Pēteris Trubačs un Marija Uzule.

Uzvarētāju balvas mājup aizveda Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta fizkolektīvs (sporta metodiķis Arvīds Matusevičs) un saliedētais padomju saimniecības «Aglona» fizkolektīvs (sporta metodiķis Juris Cakuls).

V. CAKULE,
BSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētāja vietas izpildītāja

Turpmāk — organizētāk

Ielu stafetes skrējiens Preiļos pulcināja kuplu dalībnieku skaitu, vēl vairāk — skatītāju. Sacensībās piedalījās 14 skolu, iestāžu un uzņēmumu komandas. Startēja Preiļu 1., Preiļu 2. vidusskolas, Riebiņu vidusskolas jaunie vieglatlēti un viesi — skolēnu draudzības festivāla «Miers uzvarēs karu» dalībnieki (izlases komanda un Čeļabinskas delegācija). Skrējienā piedalījās Preiļu trikotāžas fabrikas, rajona izglītības darbinieku, kolhoza «Krasnij Oktjabrj» komandas.

Nebaidīja vēsais laiks, sportistiem nētrūka nedz enerģijas, nedz gribasspēka reprezentēt savas skolas, uzņēmuma fizkolektīvu. Īpaši to gribas sacīt par Preiļu 1. vidusskolas un rajona tautas izglītības nodaļas fizkolektīviem, kuri ielu stafetē izpelnījās gan organizatoru balvas, gan skatītāju atzinību un aplausus.

Tiesa, sacensību organizatoriem turpmāk jānovēl lielāka organizētība, enerģiskums un operativitāte.

Daudz prieka brīžu mazajiem riteņbraucējiem sagādāja viņu pirmā stafete. Šajos braucienos piedalījās Preiļu bērnudārzu audzēkņi. Un, protams, par aktivitāti saņēma saldas balvas.

A. VELDRE

Modelistiem — labi panākumi

Rīgas kordodromā notika V. I. Ļeņina dzimšanas dienai veltītās tradicionālās sezonas atklāšanas sacensības automodelismā. Piedalījās vairāk nekā 80 jauno modelistu no Rīgas, Rēzeknes, Valmieras, Preiļiem un Daugavpils, Cēsu un Bauskas rajoniem. Sacensības kuplināja arī viesi no Pleskavas.

Šajās sezonas sākuma sacensībās labus panākumus guva Preiļu jauno tehniķu stacijas sportisti. 1,5 cm³ klases modeļiem ar gaisa dzenskrūvi pirmo un otro vietu izcīnīja I. Jefimovs un A. Šņepsts. Pirmā vieta tika arī G. Dzenim, kurš palika nepārspēts 2,5 cm³ klases modeļiem ar gaisa dzenskrūvi. 2,5 cm³ sacīkšu modeļu klasē I. Maksimovs ieņēma otro vietu, bet A. Šņepsts pa radio vadāmo modeļu sacensībās sasniedza trešo labāko rezultātu.

E. PLADARS

Īstajā vietā — īstus pamatus

Siena, parasta koka siena Tā jāapmet. Apmetējs jauc javu. Pirmkārt, jautājums ir par pareizām, godīgām proporcijām maisījumā — netaupīt cementu, neaizstāt cementu ar smiltīm. Otrkārt, apmetējam jāprot apmest, jābūt aicinātam šo darbu darīt, nevis būt gadījuma cilvēkam gadījuma darbā. Jo — var labi sagatavotu javu mest pret labi sagatavotu sienu, un apmetums būs pirmklasīgs, bet var arī ar vieglu sirdi, nedomājot, apmest visu sienu glīti jo glīti, darbu pieņems un apmaksās, bet pēc pirmās laika maiņas apmetums sāks lobīties un... nobirs.

Mēs eam lauku celtnieki. Tātad — cilvēki, kas jūt zaļās dzīvības ritumu, zemes elpu, kam jāzina un jājūt piena, krējuma un sviesta iekšējā dzīvības kārtība, kam jāsaprot notekūdeņu, gruntsūdeņu un upes ūdeņu atšķirības.

Rūpnīcā pie konveijera strādnieks katru dienu veic vienu un to pašu operāciju. Bet celtniekam, pirmkārt, labi jāpārvalda vesels komplekss sarežģītu mašīnu; otrkārt, jāpārzina tāda sarežģīta sistēma, kā — kur, kādi un kad saņemami vajadzīgie celtniecības materiāli; treškārt, jāmāk ielikt īstajā vietā īstus pamatus; ceturtkārt, jāprot būt prasīgam un saprotošam attiecībās ar līdzcilvēkiem; piektkārt, jābūt domātājam, kā I. Ziedonis saka: «Ja tu gribi būt labs kadrs, tad tev mājā viss pašam jāizgudro».

Tādiem mums jākļūst — zinošiem, varošiem, gribošiem, jo tikai ar šādiem nosacījumiem var gūt labu rezultātu, kas ir apbrīnas cienīgs. Tāpēc mēs esam Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Lauksaimniecības celtniecības fakultātes studenti. Dzīvojam un mācāmies ar pārliecību, ka tieši mūsu domu un roku veikums ies gadiem cauri. Ja tagad nepadarīsim, tad — kad? Ja ne mēs, tad — kas?

S. STUPĀNE,
Lauksaimniecības celtniecības fakultātes III kursa studente

VIETĒJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

13. maijā plkst. 12.40

- Vēstis no rajona laukiem.
- Skolu dzīve.
- Par ceļu satiksmes drošību.
- Jaunāko sporta notikumu apskats.

Laikraksta nākamais numurs iznāks 13. maijā.

Redaktors V. PETROVS

Apsveikumi

Cienījamie veterāni JEKATERINA SMIKOVA, IRĒNA PUNCULE, VALENTINA BONDARČUKA, MARIJA VANAGELE, MARIJA CELMIŅA, BROŅISLAVA VEIGURE!

Sirsnīgi sveicam jūs sakarā ar Lielajā Tēvijas karā izcīnītās uzvaras 41. gadadienu!

Rajona centrālās slimnīcas administrācija

Sveicam Lielā Tēvijas kara veterānus un pilsētas iedzīvotājus Uzvaras svētkos!

Vēlam stipru veselību, laimi personīgajā dzīvē un jaunus panākumus darbā, pildot PSKP XXVII kongresa lēmumus!

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja

Atminēs tevi ir šodien, ir laikmetos,
Daudz tu mums devi — un tas ir tavs mūžīgums.
(A. Grigulis)

Sveicam kara un darba veterānus, visu saimniecības kolektīvu Uzvaras svētkos!

Stipru veselību, laimi, mierīgas debesis jums vēl

Ļeņina kolhoza valde, partijas birojs, arodkomiteja un komjaunatnes komiteja

---

Miers — manas dzimtenes ezeru acis,
Skaidras un dzidras, bez Audriņu pelniem,
Daugavas dziesma bez Salaspils vaidiem,
Dienu tīrumos iesēta laime.
(D. Avotiņa)

Lielā Tēvijas un Pilsoņu kara veterānus sirsnīgi sveicam Uzvaras svētkos!

Vēlam stipru veselību, laimi personīgajā dzīvē un gaišas miera debesis!

Raiņa kolhoza valde un sabiedriskās organizācijas

Godātie Lielā Tēvijas kara veterāni — sovhoza darbinieki un pensionāri! Kvēli apsveicam jūs un visu saimniecības kolektīvu Lielās Uzvaras 41. gadadienā! Mūžam dzīvos tautas sirdī lielais varoņdarbs, ko veicāt cīņā ar ienaidnieku, aizstāvot Tēvzemes brīvību un neatkarību, dodot izšķirošo ieguldījumu Uzvarā un Eiropas tautu atbrīvošanā no fašisma verdzības.

Dārgie veterāni, vēlam jums labu veselību, garu un laimīgu mūžu, mierīgas debesis!

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, partijas organizācija, arodkomiteja un ciema izpildkomiteja

PĀRDOD motociklu «IŽ-Jupiter». Zvanīt — 42556.

DAGDAS 64. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1986. — 1987. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists — «C» kategorijas autovadītājs,

melioratīvo darbu mehanizators — «C» kategorijas autovadītājs,

mehanizētās slaukšanas meistars,

virsdrēbju šūšanas šuvēja motoriste.

Mācību laiks 3 gadi. Mācības notiek krievu un latviešu valodā. Ir kopmītne. Var izmantot visus atvieglojumus, kuri paredzēti profesionāli tehnisko skolu audzēkņiem: bezmaksas uzturs, formas un darba tērpi. Tie, kuri mācās lauku specialitātēs, saņem stipendijas.

Skolā ir bibliotēka, aktu un sporta zāles, sporta komplekss, ēdnīca, darbojas sporta sekcijas un priekšmetu pulciņi.

Dokumentus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas.

Skolas adrese: Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3. Tālrunis 53559.

Riebiņu ciema Tautas deputātu padome rīko

MIRUŠO ATCERES DIENU 1986. gada 25. maijā

Skangeļu kapos plkst. 10.30,
Ondzuļu kapos plkst. 10.30,
Lukašišku kapos plkst. 11.30,
Sprindžu kapos plkst. 11.30,
Zabegu kapos plkst. 12.30,
Petrovsku kapos plkst. 12.30,
Saunas kapos plkst. 14.30,
Kokoriešu kapos plkst. 14.30,
Sunīpu kapos plkst. 15.30,
Baibu kapos plkst. 15.30,
Medvednieku kapos plkst. 16.30,
Riebiņu kapos plkst. 16.30.

Ejiet lēni, sirmi zirgi,
Kapu vārtos gaita stās,
Pāri sirdij apklusušai
Zeme smilšu segu klās.
(S. Kaldupe)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Broņislava d. Stankevičam, TĒVU uz smiltāju izvadot.

Latvijas PSR Galvenā valsts apdrošināšanas pārvalde

Jūdziet sirmus, jūdziet bērus,
Vediet mani smiltainē!
Sirmi, bēri pārtecēja,
Es mūžam nepārnākšu.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Šmukstei sakarā ar TĒVA nāvi.

Preiļu rajona Valsts darba centrālās krājkases kolektīvs

Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm,
Nu darbi, rūpes un vasaras dus.
(M. Losberga)

Sērojam kopā ar Eleonoru Gedzuni, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības kolektīvs

Un cilvēka vairs nav.
Ir tikai bijušais...
(E. Vēveris)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Onckulim, SIEVU uz smiltāju izvadot.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Cik salts šis rīts —
Klau, vēji staigā,
Un kaut kur izgaisusi
Tēva balss...
(S. Sīle)

Dalāmies lielajās bēdās ar Jāni Stankeviču, TĒTI uz smiltāju izvadot.

Līvānu iecirkņa apdrošināšanas inspekcijas kolektīvs

Lai mātes mīla paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.
(D. Avotiņa)

Izsakām dziļu līdzjūtību Veltai Kivlieniecei, MĀMUĻU uz smiltāju izvadot.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs

---

Apdzisa pavarda karstākā ogle,
Apklusa ierastā gājiena takts,
Kur bija diena, kur bija siltums,
Iestājās auksta, ledaina nakts.
(I. Ziedonis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Broņislava d. Stankevičam, TĒVU uz smiltāju izvadot.

Preiļu rajona Valsts apdrošināšanas inspekcijas kolektīvs

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja izsaka dziļu līdzjūtību Valsts apdrošināšanas inspekcijas priekšniekam Jānim Stanķevičam sakarā ar TĒVA nāvi.

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 714 eks., krievu val. 3 739 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Pas. 578.